

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 5T/119/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4110011486
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alexandra Osadská
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2012:4110011486.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, v konaní pred samosudkyňou Mgr. Alexandrou Osadskou, v trestnej veci obžalovaného Y. V., pre prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Nitre dňa 10.04.2012 takto

r o z h o d o l :

obžalovaný
Y. V., narodený XX.XX.XXXX v A., V. A.,
trvale bytom U., M. XX,
toho času L., E. Č.. X, V. A.,

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e :

v období od 01.03.2010 si ako otec mal. G. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom u matky C.. G. V. na adrese U., M. Č.. XX, z nedbanlivosti neplní riadne výživovaciú povinnosť, ktorá mu vyplýva zo Zákona o rodine a ktorej výška bola rozsudkom Okresného súdu Nitra, sp. zn. 24P /531/2008 zo dňa 13.10.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9 CoP51/2009 zo dňa 14.01.2010 právoplatným dňa 25.02.2010 určená na sumu 150, eur mesačne do času rozvodu a v čase po rozvode od 20.12.2010 rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 9C/9/2009 z 29.06.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7Co/157/2010 z 02.12.2010, čím takto za obdobie od 01.03.2010 dlhuje na výživnom po odpočítaní zaplateného výživného a sumy 55,90,- eur za preukázateľne zakúpené oblečenie v marci 2011 a sumy 9,50 eura, ktorú dal obžalovaný maloletému v máji 2011, k rukám matky dieťaťa ku dňu 10.04.2012 spolu sumu vo výške 2 784,60 eura

t e d a :

najmenej tri mesiace v období troch rokov si neplnil z nedbanlivosti zákonnú povinnosť vyživovať iného,

t ý m s p á c h a l :

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j) Trestného zákona a nezistiť žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona výkon uloženého trestu podmienene odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu na 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 50 odsek 2 Trestného zákona mu súd v rámci povolenia podmienene odkladu výkonu trestu odňatia slobody ukladá s použitím § 51 odsek 4 písmeno d) Trestného zákona povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe podľa svojich schopností a možností zameškané výživné.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby Okresného prokurátora v Nitre č. 4Pv 426/10 prejednal súd trestnú vec proti obžalovanému Y. V. (ďalej len „obžalovaný“) a na hlavnom pojednávaní v dňoch 30.05.2011 a 10.04.2012 vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkyne G. V., prečítaním listinných dôkazov, ako aj oboznámením ďalšieho obsahu spisu.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bol zistený skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný Y. V. na hlavnom pojednávaní dňa 30.05.2011 uviedol, že každý mesiac na výživné platí 50 eur a vždy keď príde na Slovensko kupuje synovi oblečenie, jedlo a veci, ktoré matka maloletého uvedie, že potrebuje. Vypovedal ďalej, že ak sa chcel so synom kontaktovať, musel mu kúpiť počítač a mobilný telefón, kúpil mu aj kompletne lyžiarske oblečenie a výstroj, bol s ním na lyžovačke na Krahuliach v januári 2011. S finančnými výdavkami na dieťa mu podľa jeho tvrdenia pomáha jeho rodina. Tvrdil, že synovi kupuje oblečenie, veci, ktoré potrebuje do školy, športové oblečenie a potraviny, ktoré má syn rád. Podľa jeho vyjadrenia neplatí plnú sumu výživného k rukám matky z toho dôvodu, že si myslí, že by táto polovicu z toho použila pre seba a jemu by neostalo na cestu na Slovensko, a preto posielala len 50 eur a keď pricestuje na Slovensko za synom, radšej mu zakúpi, čo dieťa aktuálne potrebuje. Tieto svoje tvrdenia opieral o fakt, že v roku 2008 matka maloletého minula našetrované peniaze, ktoré synovi odkladali. Tiež uviedol, že až do októbra 2010 platil každý mesiac 160 eur pôžičku za byt v Nitre, čo bolo celkovo viac ako 3000 eur. V roku 2010 kúpil synovi bicykel za 162 eur, a po mesiaci mu syn oznámil, že tento mu ukradli, a preto mu kúpil druhý bicykel. Následne zistil, že ten prvý mu nikto neukradol, ale mu ho matka schovala, pretože ho chcela poučiť, že musí o svoje veci dbať, nakoľko ho maloletý nechal pred vchodom do domu bez dozoru. Podľa jeho vyjadrenia bráva syna na rôzne výlety, napríklad do Poľného Kesova, Patiniec. Na tieto výlety chodí so synom sám. Keď odchádza zo Slovenska vždy synovi necháva nejaké vreckové 10 - 15 eur, a tiež na narodeniny mu naposledy daroval 35 eur. K výške určeného výživného 150 eur uviedol, že tak súd rozhodol kvôli tomu, že v tej dobe disponoval pozemkom v Chorvátsku, ktorý dostal ako dar pred 17 rokmi, a tiež preto, že v tej dobe mal oprávnenie prvého dôstojníka v námornej plavbe, ale keďže bol dlhšiu dobu bez zamestnania, oprávnenie prvého dôstojníka mu prepadlo a ak by začal pracovať v námornej doprave, nakoľko má nižšiu funkciu, plat by mal o polovicu nižší. S pozemkom v Chorvátsku však v súčasnosti nemôže disponovať, nakoľko manželka naň dala exekúciu kvôli súdnemu poplatku za preklady v Chorvátsku. Tiež uviedol, že mal v lete 2010 zdravotné problémy, keď mu zistili zhubný nádor, ktorý mu museli operovať a bol 20 dní práceneschopný, potom sám prerušil práceneschopnosť kvôli tomu, že sa zamestnal v továrni na spracovanie rýb, kde pracoval od 13.06.2010 do 01.10.2010, kde za toto obdobie zarobil 10 708 Chorvátskych kún, o čom súdu predložil potvrdenie, a teda zarábala okolo 400 eur, avšak výživné mu bolo vypočítané ako keby zarábala 3000 eur.

Vypovedal aj, že je od 01.10.2010 nezamestnaný, s tým že sa občas chodí potápať a keď chytí nejaké ryby tak ich predá, ale zamestnaný nie je. Od 01.04.2011 je evidovaný v Chorvátsku ako nezamestnaný, pretože išiel na ďalšie skúšky ako potápač a tiež si vybavuje oprávnenie na prácu pyrotechnika. Dostal aj dve pracovné ponuky na prácu správcu strelnice, jednu v Chorvátsku a jednu na Slovensku, ale kvôli trestným stíhaniam sa na Slovensku nemôže zamestnať. V čase keď bol nezamestnaný nepoberal žiadne príspevky, zamestnanie si hľadal cez internet. Počas nezamestnanosti v apríli 2011 asi 10 dní

pomáhal priateľovi na mori robiť bloky, za čo dostal 280 eur. Túto prácu vykonával brigádne. Jeho príjem je taký, že si požičiava od kamaráta. Uviedol, že operácia, ktorú v Chorvátsku podstúpil ho nestála žiadne finančné prostriedky, pretože bola krytá poisťovňou. K súčasným svojim pomerom vypovedal tak, že býva u rodičov v rodičovskom dome, ktorým prispieva na domácnosť sumou 80,-eur, pričom stravu si zabezpečuje sám. Priznal, že vie o tom, že je vedená exekúcia na výživné a že doteraz nebola vymožená žiadna suma výživného.

Svedkyňa G. V. na hlavnom pojednávaní dňa 30.05.2011 uviedla, že medzičasom došlo k ďalšiemu právoplatnému rozhodnutiu o zročnom výživnom a tým si obžalovaný neplní svoju vyživovaciu povinnosť od 01.04.2009. Zhodne ako obvinený uviedla, že obvinený platí výživné vo výške 50 eur mesačne, ktoré jej posielal na účet alebo jej ju obžalovaný po niekom pošle. Inou formou prispieva na syna tak, že mu pákrát kúpil topánky, oblečenie, alebo mu prinesie veci, ktoré mu posielal ujo a teta z Nemecka, takže nie vždy sú to veci priamo od obžalovaného. Čo sa týka potravín, uviedla, že zväčša prinesie instantné potraviny, ktoré nakoniec vyhodí alebo nosí synovi kalamáre a oškvarky, ktoré nie sú vhodné na výživu dieťaťa, ktoré trpí AD/HD. Obžalovaný prispieva synovi aj finančne, väčšinou mu dá drobné, ktoré má vo vrecku. V súvislosti so zdravotným stavom syna svedkyňa uviedla, že nemá zvýšené výdavky. Vypovedala, že syn navštevuje futbalový krúžok, kde platí 17 eur mesačne, šachový krúžok, kde platí 2,60 eur, a ďalej má bežné výdavky súvisiace so školou. Nakoľko má obvinený súdom zakázaný vstup do bytu, styk s otcom sa realizuje v penziónoch, boli spolu na lyžovačke počas víkendov, tak ako je to určené súdom. Syn bol počas vianočných sviatkov a Silvestra v Chorvátsku 6 dní, na Vianoce od otca nedostal žiaden darček, po Vianociach kúpil synovi rifle. Tiež mu kúpil mobil a obstarožný počítač, dva bicykle, jeden na Slovensku - nový a potom mu priniesol starý zhrdzavený, nakoľko si myslel, že mu ten prvý ukradli, pretože ona ten prvý bicykel synovi len výchovne schovala, keď ho nechal bez dozoru pred domom.

Obžalovaný k výpovedi svedkyne k vianočnému darčeku uviedol, že tento si vybral syn na Slovensku, ale keď sa vrátili z Chorvátska na Slovensko, tak už bol predaný, tak mu kúpil niečo iné.

Svedkyňa na hlavnom pojednávaní dňa 10.04.2012, k úhrade výživného uviedla, že obvinený naposledy zaplatil v júli 2011 sumu 150 eur, a v októbri a novembri 2011 po 50 eur každý mesiac. Od novembra 2011 obvinený nepoukázal žiadnu sumu výživného.

Na hlavnom pojednávaní dňa 10.04.2012 sa súd oboznamoval s listinnými dôkazmi, konkrétne Rozsudkom Okresného súdu Nitra, sp. zn. 24P/513/2008, Rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co/59/2009, rodným listom maloletého V., potvrdením o návšteve školy, potvrdením o prijatí na základnú školu, správou Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Nitra, správou z Obvodného úradu Nitra, oddelenia životného prostredia, správou z daňového úradu Nitra I., Odpisom registra trestov, správou Sociálnej poisťovne, pobočka Nitra, správou ZVJS, správou Centrálného depozitára cenných papierov SR, Informáciou RMS Market o.c.p.a.s., správou Obvodného úradu Nitra, odboru všeobecnej vnútornej správy, výpisom z Katastra nehnuteľností, Správou Mesta Nitra, príjmom peňazí cez Western Union, Vyčíslením mesačných nákladov, zmenou pracovnej zmluvy svedkyne, správou od exekútora sp. zn. Ex 3669/10, zoznamom vozidiel obvineného, uznesením Okresného súdu Nitra sp. zn. 7C/229/2009 o predbežnom opatrení, návrhom na zníženie výživného, príjmom peňazí cez Western Union, pokladničnými blokmi, správou Y. Ú. C.. C. R. Y. XXXX/XX, potvrdením o príjme, spisom Okresného súdu Nitra, sp. zn. 9C/9/2009, a z neho najmä návrhom na rozvod a úpravou práv a povinností k maloletému, rozsudkom Okresného súdu Nitra a Krajského súdu v Nitre, zo spisu Okresného súdu Nitra, sp. zn. 11P/429/2010, najmä návrhom, rozsudkom Okresného súdu Nitra, a Krajského súdu v Nitre 9CoP/48/2011, a podstatným obsahom spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 4T/39/2010 a Okresného súdu Nitra sp. zn. 24P/513/2008.

Z týchto listín vyplývalo, že dieťa Y. V., narodený XX.XX.XXXX po rozvode obžalovaného a svedkyne G. V. bolo zverené do osobnej starostlivosti matky s tým, že otec bol zaviazaný platiť výživné vo výške 150,-eur, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Tiež bolo zistené, že dieťa navštevuje Základnú školu v Nitre, že svedkyňa ani obžalovaný nepoberajú dávky v hmotnej núdzi a príspevky k dávke, svedkyňa nepožiadala o náhradné výživné. Obžalovaný na Slovensku nebol v evidencii uchádzačov o zamestnanie, nenachádza sa v živnostenskom registri, nemá podané daňové priznanie k dani z príjmov fyzickej osoby, nemá záznam v registri trestov, nie je evidovaný v Sociálnej poisťovni, nie je majiteľom žiadnych cenných papierov, jedenkrát bol uznaný z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, za ktorý mu bolo uložené pokarhanie a dvakrát bol z tohto priestupku obvinený. Mesto Nitra eviduje voči obžalovanému dvakrát dopravný priestupok.

Príjem svedkyne bol od 1.11 2008 28.050,-Sk, svedkyňa je poberateľkou prídavku na dieťa vo výške 21,99 eur.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 11P/429/2010 vyplynulo, že rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 26.05.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre 9CoP/48/2011 z 06.10.2011, právoplatným dňa 31.10.2011, že obžalovanému bol zamietnutý návrh na zníženie výživného, pretože nebolo preukázané, žeby na strane otca došlo k takej podstatnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie jeho vyživovacej povinnosti.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán. Súd mal z vykonaného dokazovania jednoznačne za preukázané, že skutok sa stal tak, ako bolo uvedené v skutkovej vete obžaloby a vzhľadom na druh posudzovanej trestnej činnosti upravil v skutkovej vete obžaloby obdobie, v ktorom prichádzalo k neplneniu vyživovacej povinnosti až ku dňu vyhlásenia rozsudku a príkladne k tomu ustálil aj výšku zaostaleho výživného a následne nevyhnutne vyjadril, že v danom prípade sa jednalo o nedbanlivostné zavinenie obžalovaného.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd jednoznačne za preukázané, že obžalovaný svojim konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona, pretože si najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného, a tak oprávnenej osobe neposkytol všetko, čo je obsahom vyživovacej povinnosti. Osoba, ktorá má vyživovaciu povinnosť, musí využiť všetky možnosti na to, aby si túto povinnosť v reálne možnej výške splnila. Na naplnenie znakov skutkovej podstaty tohto prečinu postačuje nielen neplnenie si vyživovacej povinnosti, ale i neplnenie si tejto povinnosti v určenej výške.

Z tohto konania je obžalovaný usvedčovaný jednak svojim priznaním, že si neplní vyživovaciu povinnosť v súdom stanovenej výške, aj keď svoju obranu postavil na tom, že on si svoju vyživovaciu povinnosť plní vo výške 50,-eur mesačne, pretože jeho zárobkové a majetkové pomery mu nedovoľovali plniť v súdom určenom rozsahu 150,-eur, ako aj potvrdeniami o príjmoch peňazí z Western Union. Preto sa súd vysporiadaval aj s predbežnou otázkou, v akom rozsahu bol obžalovaný schopný plniť vyživovaciu povinnosť, pričom zistil, že táto bolo vyriešená v civilnom konaní, ktorého predmetom bol návrh obžalovaného na zníženie výživného. Z vyššie uvádzaných listinných dôkazov vyplynulo, že Okresný súd Nitra v konaní o zníženie výživného sp. zn. 11P/429/2010, rozhodol dňa 26.05.2011 tak, že návrh obžalovaného o zníženie výživného zamietol a Krajský súd v Nitre toto rozhodnutie prvostupňového súdu dňa 06.10.2011 potvrdil, pričom toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 31.10.2011. Z rozhodnutia Krajského súdu v Nitre súd ďalej zistil, že výživné v sume 150 eur mesačne je primerané a adekvátnej finančnej a majetkovej situácii obžalovaného, ale obžalovaný ako povinný len túto sumu odmieta platiť. Súd je týmto právoplatným rozhodnutím podľa § 7 odsek 1 Trestného poriadku viazaný. Z výpovede svedkyne G. V., ktorú táto učinila na hlavnom pojednávaní ako aj z obsahu ich výpovedí z prípravného konania mal potom súd bezpečne za preukázané, že obžalovaný skutočne v kritickom období až ku dňu konania hlavného pojednávania (od 01.03.2010 do 10.04.2012) uhrádzal len 50,- eur mesačne a v mesiaci január uhradil 60,-eur za oblečenie a vreckové 9,5 eura, za júl 2011 uhradil 150 eur, za august a september 2011 nezaplatil nič, za október a november 2011 uhradil po 50, eur a odvtedy ku dnešnému dňu neuhradil žiadnu sumu výživného, teda spolu je dlh na výživnom 2.784,60 eura.

Výpoveď tejto svedkyne však nebola jediným, samostatným usvedčujúcim dôkazmi, pretože súd jej výpovede vyhodnocoval aj v kontexte ďalších dôkazov, teda aj z právoplatných súdnych rozhodnutí, z ktorých obžalovaný bezpečne vedel, že vyživovacia povinnosť mu bola určená na sumu 150 eur aj do času rozvodu a po rozvode a v nadväznosti na túto podstatnú skutočnosť obžalovaný vedel aj to, komu, kedy, koľko a akým spôsobom má platiť výživné, pričom tak robil len vo výške 50,- eur, hoci výživné rozhodnutím súdu nebolo znížené. Súd v tejto súvislosti považoval za potrebné zdôrazniť, že obžalovanému vznikla povinnosť vyživovať syna z právoplatného rozhodnutia 24P/513/2008 do času rozvodu a po rozvode z rozhodnutia 9C/9/2009 v spojení s rozsudkom KS 7Co/157/2010, právoplatného 20.12.2010, a z rozhodnutia 11P/429/2010 v spojení s rozsudkom KS NR 9CoP/48/2011, právoplatného dňa 31.10.2011, z ktorých vyplynulo, že vyživovacia povinnosť bola obžalovanému určená sumou 150,-eur. V danom prípade skutočnosť, že obžalovaný bol v čase, keď výživné neuhrádzal v plnej výške bez zamestnania, nemala sama o sebe vplyv na existenciu jeho vyživovacej povinnosti a táto skutočnosť ho nemohla zbaviť trestnej zodpovednosti za tento trestný čin. Povinnosť vyživovať svoje dieťa samozrejme

nespočíva len v poskytovaní peňažného plnenia určeného zákonom, ale aj v povinnosti vyživovať a zaopatrovať dieťa v naturálnej forme, teda vo faktickej starostlivosti o jeho bývanie, ošatenie, hygienu, zdravie vrátane starostlivosti o jeho výchovu a všestranný rozvoj. Iný rozsah vyživovacej povinnosti súd v trestnom konaní neučinil, pretože nebolo objektívne dokázané, že obžalovaný nie je schopný prispievať na výživu svojho syna v rozsahu súdom určenom. Obžalovaný totižto sám uviedol, že hoci je nezamestnaný, spravil si potápačský kurz, brigáduje, žije v rodičovskom dome s rodičmi, ktorým prispieva 80,- eur, stravuje sa s nimi a v rozhodnom období bol dokonca 4 mesiace zamestnaný a napriek tomu vo väčšom rozsahu neprispel na výživu svojho dieťaťa. Obžalovaný uviedol síce, že sa zmenili jeho pomery, že na pozemok, ktorý vlastní, bola uložená exekučná ľarcha, teda nemôže s ním disponovať a od 01.04.2011 je evidovaným nezamestnaným v Chorvátsku a že teraz žije z peňazí, ktoré si požičiava od svojho kamaráta, napriek tomu, súd pri svojom rozhodnutí bol viazaný právoplatnými súdnymi rozhodnutiami o výživnom, pričom dlžnú sumu výživného ponížil o preukázateľne vynaložené sumy za oblečenie 55,90,-eur a 9,50 eura ako vreckové, ktoré poskytol synovi. V danom prípade išlo o neplnenie vyživovacej povinnosti, pretože oprávnená osoba nedostala všetko, čo tvorí jej obsah a obžalovaný odvádzal nižšie peňažné sumy výživného, než aké mu boli určené. Súd v tejto súvislosti ešte poznamenáva, že ak povinná osoba je bez zamestnania, táto okolnosť ju nezbavuje trestnej zodpovednosti, pretože povinný musí vyčerpať všetky svoje možnosti, aby si svoju vyživovaciu povinnosť splnil.

Zo všetkých týchto dôvodov súd uznal obžalovaného vinným zo spáchaného skutku tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, vrátane jeho právnej kvalifikácie.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 až odsek 4 Trestného poriadku, pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a a možnosť jeho nápravy.

Súd prihliadol na osobné pomery páchatel'a, keď zistil, že obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný a do spáchania skutku nebol ani priestupkovo prejednávaný. Z miesta bydliska bližšie hodnotený nebol, pretože sa tam dlhší čas nezdržiava. Z poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Trestného zákona súd u obžalovaného prihliadol na jeho bezúhonnosť (z hľadiska Trestného zákona viedol pred spáchaním skutku riadny život), pričom z prítiažujúcich okolností uvedených v § 37 Trestného zákona súd u obžalovaného žiadnu nezistil. Preto podľa § 38 odsek 3 Trestného zákona znížil hornú hranicu o jednu tretinu a vychádzal z trestnej sadzby jeden rok a štyri mesiace.

Z hľadiska zavinenia vyhodnotil súd konanie obžalovaného podľa § 16 písmeno a) Trestného zákona, teda že konal vo vedomej nedbanlivosti, kedy vedel, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený trestným zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že e také ohrozenie alebo porušenie nespôsobí.

Berúc do úvahy okolnosti uvedené v § 34 odsek 1 až odsek 4 Trestného zákona ako aj všetky okolnosti prípadu, dospel súd k záveru, že tak v oblasti generálnej ako aj individuálnej prevencie bude v prejednáwanej veci účel trestu dosiahnutý aj uložením podmienčného trestu odňatia slobody na samej spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, teda vo výmere dva mesiace. Takto uložený trest súd obžalovanému podmienčne odložil na skúšobnú dobu dva roky, pričom do uplynutia skúšobnej doby bude zároveň obžalovaný podľa rozhodnutia súdu povinný zaplatiť zameškané výživné, ktoré ku dňu vyhlásenia rozsudku predstavovalo sumu 2.784,60 eura.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti bolo rozhodnuté tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Nitra), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.